

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2231/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марјан Гагић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Влада Барањ, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 535/24 од 18.09.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 535/24 од 18.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 535/24 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 196/22 од 29.12.2023. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге у целости у обавезујућем делу решење о извршењу Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији Иив 222/21 од 05.07.2021. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати новчано потраживање у укупном износу од 41.320,00 динара са законском затезном каматом од 05.06.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијена је законска затезна камата на досуђени износ за период од 09.04.2021. године до 05.06.2021. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 68.803,00 динара са каматом. Ставом петим изреке, поднесак туженог од 21.12.2023. године је одбачен као неблаговремен.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 535/24 од 18.09.2024. године, жалба туженог је одбијена је као неоснована, првостепена пресуда потврђена и одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Наиме, предмет тражене судске заштите је исплата дуга за пружене адвокатске услуге по Уговору о заступању од 27.11.2019. године, а спорно правно питање у погледу која се адвокатска тарифа има применити у конкретном случају, везано је за конкретно чињенично стање и решавање спорног односа странака. Ово из разлога јер се ради о парници ради дуга у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Имајући у виду наведено, нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба (предлог за извршење) поднета је 04.06.2021. године, а вредност предмета спора је 41.320,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења предлога, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**